

Sverige - Migrationsdomstolen, 20 maj 2010, UM 4942-10

Beslutande stat:

Sweden

Sökandes ursprungsland:

Armenia

Avgörandedatum:

20-05-2010

Neutralt målnummer::

UM 4942-10

Court Name:

Migrationsdomstolen (Förvaltningsdomstolen Göteborg)

Nyckelord - huvudord:

Grunder för / anledningar till förföljelse

Politisk åsikt

Familjesammanhållning (rätten till)

EU: s tillämpliga rättsliga bestämmelser::European Union Law > [EN - Asylum Procedures Directive, Council Directive 2005/85/EC of 1 December 2005](#) [1] > [Art 8](#) [2]European Union Law > [EN - Qualification Directive, Directive 2004/83/EC of 29 April 2004](#) [3] > [Art 4](#) [4]European Union Law > [EN - Qualification Directive, Directive 2004/83/EC of 29 April 2004](#) [3] > [Art 9](#) [5]European Union Law > [EN - Qualification Directive, Directive 2004/83/EC of 29 April 2004](#) [3] > [Art 9](#) [5] > [Art 9.3](#) [5]**Rubrik:**

En armenisk oppositionspolitiker ansågs vara en politisk flykting av Migrationsdomstolen. Migrationsverket ansåg tidigare att de armeniska myndigheternas åtgärder var rimliga och avslog ansökan.

Migrationsdomstolen konstaterade att även om mannen inte greps under långa perioder kunde inte händelserna familjen berättade om angående upprepade trakasserier och övergrepp

utförda av armeniska regeringsföreträdare betyda att arresteringarna och misshandeln utgjorde ett acceptabelt beteende från regeringens sida. Mannen ansågs vara offer för förföljelse som var grundad i hans politiska övertygelse och engagemang.

Fakta:

Mannen sökte asyl under 2008 medan hans fru och barn sökte under 2009. Han var en medlem av ett oppositionsparti (Orinak Erhic) och hade varit en valobservatör under 2008. Han framförde klagomål över valfusk till myndigheterna. Han deltog i demonstrationerna och greps av polisen. Han blev falskeligen anklagad och bötfälldes med en ansevärd summa för skador på egendom under demonstrationen. Förnyelsen av kontraktet på hans kommersiella fastighet förvägrades och fastigheten togs i beslag. Han anklagades för att vara betald av en tidigare presidentkandidat att ansluta sig till demonstrationen. Familjens pass togs i beslag. Därefter blev hans fars och hans egen egendom exproprierad och såldes för att täcka en del av skadeståndet. I april 2008 blev han kallad till rättegång avseende det återstående skadeståndet men dök inte upp. En order att arrestera honom utfärdades. I juni blev han stoppad av polisen som släpade ut honom ur bilen också skadade hans son. Polisen satte sedan eld på bilen. Hans fru hade ett missfall som en följd av denna händelse. Han rapporterade händelsen till polisen. Några dagar senare greps han av särskilda styrkor och förhördes i flera timmar. Polisen ville att han skulle dra tillbaka sin anmälan och underteckna ett dokument som sade att det var han som hade satt eld på bilen. Polisen sa att de inte skulle undersöka händelsen. Några veckor senare flydde familjen till Georgien för att återkomma under en kort period eftersom viktig sjukvård inte var tillgänglig för deras sjuka son i Georgien. Kort efter detta flydd mannen till Sverige då han var efterlyst och riskerade en påföljd på upp till 15 år.

Beslut och överväganden:

Migrationsverket avslog ansökan, trots att de godtog fakta i målet och hävdade att ett antal åtgärder som vidtagits av myndigheterna var rimliga med tanke på behovet av att fastställa ansvaret för skador under demonstrationen. När polisen fängslade honom släpptes han kort därefter. Familjen hade dessutom återvänt till Armenien och under den tiden hade inte haft några problem med polisen. Därför hade sökanden inte visat att han riskerade förföljelse eller annan behandling som var skyddsgrundande.

I överklagandet preciserade sökanden att det som Migrationsverket ansåg som rimliga åtgärder bestod av misshandel som syftade till att få honom att dra tillbaka sitt klagomål. Han fick ta emot hotfulla telefonsamtal, hotfulla besök till hans hem och fick uppleva en attack mot familjens bil. Vid återkomsten till Armenien gömde de sig från myndigheterna. De uppgav också att EU:s observatörer hade noterat att det begicks ofta brott mot mänskliga rättigheter i Armenien. Ett antal myndigheter har samarbetat med att trakassera den sökande trots att han hade gjort en polisanmälan, vilket bara ledde till att han greps och utsattes för våld.

Migrationsverket konstaterade att familjen inte hade visat en koppling mellan deras situation och den nuvarande situationen i landet. Tre år hade gått sedan händelserna. De uppgav också att en muntlig förhandling inför domstol inte var nödvändig.

Migrationsdomstolen beviljade inte en muntlig förhandling inte heller lät den de sökande byta sitt offentliga biträde. Domstolen konstaterade att landinformationen (USSD rapporten 2010 Armenien) visade att rättsstatsprinciperna var otillräckligt respekterade. Myndigheterna genomförde slumpmässiga arresteringar av politiska motståndare. Trots förbud i lag mot tortyr använde tortyr av säkerhetsstyrkorna och förekomsten av falska erkännanden hade rapporterats.

Domstolarna utsattes för politiskt inflytande.

Migrationsdomstolen ifrågasatte inte de sökandes berättelse, som hade bekräftats av skriftliga handlingar. Sökanden hade utsatts för upprepade trakasserier och våld i händerna på de armeniska myndigheterna. Det faktum att han inte satt fängslad under långa perioder innebär inte att de arresteringar och misshandel som ägde rum kunde anses acceptabla åtgärder från myndigheterna. Inte heller kunde myndigheternas åtgärder anses rimliga eller acceptabla. Vid en sammanvägd bedömning av vad sökanden hade utsatts för, grundad på dess intensitet och karaktär, ansågs det vara tillräckligt för att betraktas som förföljelse. Förföljelsen grundade sig i den sökandes politiska tillhörighet och engagemang. Baserat på information om ursprungslandet och med tanke på vad han redan hade utsatts för och dessutom med hänsyn till att den politiska situationen i Armenien inte hade förändrats sedan de händelser som avses ägde rum fann domstolen fann att det var troligt att han skulle utsättas för en verklig och individuella risk framöver att utsättas för förföljelse från de armeniska myndigheterna grundad på hans politiska övertygelse. Han kunde inte förväntas erhålla hemlandets skydd.

Utfall:

Den sökande förklarades vara flykting enligt 4 kap 1 § i utlänningslagen. Med tanke på principen om familjesammanhållning beviljades de övriga familjemedlemmarna permanent uppehållstillstånd, med flyktingstatus och resedokument.

Attachment(s):

[Sweden_006_UM_4942-10_armenie_rpol_flykting.pdf](#)[6]

Links:

- [1] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/asylum-procedures-directive>
- [2] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/asylum-procedures-directive#Art 8>
- [3] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/qualification-directive>
- [4] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/qualification-directive#Art 4 QD>
- [5] <http://www.asylumlawdatabase.eu/en/content/qualification-directive#Art%209%20QD>
- [6] https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/default/files/aldfiles/Sweden_006%20UM_4942-10%20armenie%20rpol%20flykting.pdf